

Medzinárodná spoločnosť Ericha Fromma v Tübingene sa pri príležitosti 10. výročia jej založenia rozhodla každoročne udeľovať Cenu Ericha Fromma za vedecké práce zamerané na šírenie myšlienky humanity a spolunažívania, ako aj za praktické uplatňovanie odkazu tohto mysliteľa a sociálneho psychológa. Ako prvý bol týmto prestížnym vyznamenaním ocenený Československý duchovný parlament. Tübingenský denník SCHWÄBISCHES TAGBLATT ho predstavil svojim čitateľom v obsiahlom článku, z ktorého vyberáme:

Čo by sme boli bez nádeje?

Program a náplň týždenníka MOSTY vyjadruje jeho názov. Chce stavať mosty medzi Českou republikou a Slovenskom, odkedy sú oba tieto štáty samostatné. MOSTY sú tiež motorom a organizátorom Duchovného parlamentu českých a slovenských intelektuálov. Predovšetkým ich trápilo rozdelenie v januári 1993, hovorí Soňa Čechová. Keď sa prihlásili o slovo, nacionalizmus už vrazil klin medzi obe skupiny obyvateľstva. Vďaka spevákovi a textárovi Jiřímu Suchému, populárnemu v oboch štátoch, majú intelektuáli aj túto možnosť priamej komunikácie. Jeho návrh založiť federáciu ducha bol základným kameňom Duchovného parlamentu.

Duchovný parlament nie je vzdušný zámok, hoci nemá pevné sídlo a jeho ciele sa zdajú utopistické. Je to len typ parlamentu, aký mal na myslí Fromm, „hlas svedomia“, pričom jeho poslanci zo všetkých vedných a spoločenských odborov majú jediný predpoklad: morálnu integritu. V Duchov-

Cena Ericha Fromma pre Duchovný parlament

nom parlamente nesmie nacionalizmus, materializmus a egoizmus kalit jeho motiváciu. Cieľom je predovšet-

kým prekonávať ťažkosti spojené s rozdelením štátu a zmierňovať jeho následky. Nielen rečami, ale aj petí-

Rainer Funk odovzdáva cenu Ericha Fromma pre Duchovný parlament Soni Čechovej

ciami, adresovanými na kompetentné miesta.

Cenu Ericha Fromma v mene poslancov parlamentu prevzala Soňa Čechová a považuje ju za veľké povzbudenie. Je optimistka. „Pesimizmus je spojencom zla,“ hovorí.

V ČSSR sa knihy Ericha Fromma okrem *Umenia milovať* v šesdesiatych rokoch, dali zaobstarať iba pod rukou. Bojovníci za slobodu a spravodlivosť boli disidenti, prísne strázeni a reglementovaní. Frommove krédo nezištnej spolupatričnosti sa uplatňovalo práve na správnom mieste. Spoznala ho aj Soňa Čechová, keď musela vykonávať pomocné práce v nemocnici, lebo po svojom angažovaní sa v roku 1968 nemohla pokračovať v prekladateľskej práci. Aj jej manžel, filozof a prekladateľ, sa stal spolupracovníkom. V záujme spoločnej veci sa dokonca musel naučiť variť.

Redakcia MOSTY bola istý čas prechodne umiestnená v jeho dome a on sa staral o stravovanie. Tie časy už dávno pominuli, ale s finančnými ťažkosťami zápasí redakcia doteraz. So štátnou podporou nemôžeme rátať, hovorí vydavateľka, ktorá stále sniva o zjednotení svojej vlasti, lebo „čo by sme boli bez nádeje?“ – končí Sabine Twest svoj článok s rovnakým titulkom.

SCHWÄBISCHES TAGBLATT,
Tübingen (16. 10. 1995)
Stranu pripravil OTTO ŠIMKO

Z OBSAHU:

- **STANKO CEROVÍČ:**
Informácia zoči-voči
propagande
- **VLADIMÍR DOČKAL:**
Moja pravda
– o troch podobách
tolerancie
- **MILAN ŠIMEČKA:**
O veľkých a malých
dejniách

mosty

ČESKO SLOVENSKÝ
Ročník 4
6,80 Sk/6,30 Kč TÝŽDENNÍK 44
1995

MARTA FRIŠOVÁ**Útrapy z hlúposti**

Pamätáte sa ešte na novorodeniatko? Ležalo v tuhej zime, zabalené v perinke, v improvizovanom kočíku. Bábätko, nakreslené a nalepené na podstavci Partizána na námestí SNP. A nad ním nápis: Slovenská republika. Pod ním čierna rakvička: ČSFR. Ale vášnivé babky, ani alkoholom zdegenerovaní mládenci ju vtedy nepoznali. To bolo ich veľké zlo. Dalo sa...

